

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/112/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116210681
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116210681.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcu: F. S., nar. X.X.XXXX, bytom A. Sv. P. XXX/XX, XXX XX D., štátny občan SR, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Igora Šafranka, advokáta so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prešove, č. k. 12C 179/2016-35 z 3.4.2018, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že úver zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je bezúročný a bez poplatkov. Určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným uvedená v bode 10 vo všeobecných podmienkach poskytnutá úveru v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy a svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ju uhradiť v mesačných splátkach tak, ako je uvedené na prednej strane tejto zmluvy. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné 2/3 zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“, je neprijateľná. Žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. §11 ods.4 z. č. 129/2010 Z.z. a ust. §52 a nasl. OZ a tým, že išlo o spotrebiteľský vzťah v prípade zmlúv, v ktorých sú ponúkané spotrebiteľovi podmienky v písomnej forme, musia vždy byť vypracované zrozumiteľne. Určil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. V zmluve nebolo uvedené RPMN, čo podľa zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje práve bezúročnosť, bezpoplatkovosť úveru, keďže ide o obligatórnu podmienku zmluvy. Síce úver bol štylizovaný v tom zmysle, že išlo o podnikateľa, no dôkazné bremeno o tom, že nešlo o spotrebiteľa je na veriteľovi. Z iných obdobných vecí je zrejmé, že tento účel poskytnutia úveru žalovaný vyznačoval u fyzických osôb ako účel podnikateľský, pričom žalobca použil prostriedky na osobnú spotrebu. Suma je 450 eur, čo je nízka suma, ktorá by mala byť použitá na podnikateľské účely. Vzhľadom k tomu, že bolo v zmluve uvedené, že 2/3 sa použijú na poplatok za tento úver, čiže 65% poskytnutej sumy mal tvoriť len poplatok za úver, teda za administratívu. Toto považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Porovnal, že banky požadujú spracovanie úverový úrok vo výške 1,2% alebo poplatok vo výške 1,2%, tento bol neprimerane vysoký. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 251 ods. 1,2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, ktorý poukázal na to, že nesúhlasí s odôvodnením rozhodnutia. Jednoznačne žalobca dobrovoľne podpisoval zmluvu. Povedal, že peňažné prostriedky použije na výkon svojho podnikania. Takto bola zmluva podpísaná a v nej táto skutočnosť zaznačená. Nemožno automaticky povedať, že aj keď zmluva bola vopred pripravená, že je formulárová. Zapracovali sa do nej všetky požiadavky žalobcu. Poukázal na rozhodnutia Krajských súdov v Trnave, práve pokiaľ išlo o použitie prostriedkov na výkon povolania. Žalovaný vstupoval do tohto zmluvného vzťahu s dobrou vierou, že žalobca prostriedky vráti. Okrem toho vo veci bolo rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom, preto je tu aj prekážka res iudicata. Ďalej tiež je potrebné nastoliť aj zásadu princípu právnej istoty. Preto navrhol zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie alebo zmeniť a žalobu zamietnuť.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378 a násl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zistil rozhodujúce skutočnosti a dospel k správny právny záverom. Na týchto sa nezmenilo nič ani v štádiu odvolacieho konania.

6. Navyše podľa § 11 ods. 4 zák. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2018- Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba).

7. Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. V zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ“), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Z obsahu spisu je zrejmé, že uzavreli strany sporu zmluvu č. XXX XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX (v spise na č. I. 5) je evidentné, že zmluva je uzatváraná s dlžníkom žalovaným) ako s fyzickou osobou, pričom v časti označenia dlžníka (časť „klient“) je dlžník označený menom, priezviskom, IČO, adresou trvalého bydliska. Dlžník má uvedené súce identifikačné číslo (IČO), avšak zo žiadnej časti predmetnej zmluvy a dokonca ani z úverových zmluvných podmienok nevyplýva, žeby bol úver poskytovaný žalovanému (dlžníkovi) na účel podnikania a že by žalovaný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

11. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky úveru, ktoré žalobca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobcovi za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti tohto účastníka. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybností dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže v žiadnom prípade byť len všeobecný nič nehovoriaci údaj o poskytnutí úveru na výkon povolania, zamestnania, resp. podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon povolania, zamestnania, resp. podnikania s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či dlžník pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Túto dôkaznú povinnosť si žalovaný nespĺnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi rovnaký vplyv, ako keby v zmluve účel uzatvorenia uvedený nebol.

12. Odvolací súd dospel k potrebe vyhodnotenia rozhodcovskej doložky za neprimeranú (neprijateľnú) a preto neplatnú zmluvnú podmienku. Logickým dôsledkom toho však musel byť (v tejto veci inak takto priamo súdom prvej inštancie nesformulovaný) záver, podľa ktorého neplatná rozhodcovská doložka nemohla platne založiť právomoc rozhodcovského súdu. Nulitný (z pohľadu práva neúčinný) titul žiadna prekážka následného prepojenia a tiež rozhodnutia veci všeobecným súdom nepredstavuje.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).